

obrazilil pomen svečanosti v letu 1844 in tedanje. Svečanost pa je ta dan zaključil sam škof s slovesnimi večericami. Naslednji dan, na praznik vseh svetnikov, pa je stolni dekan M. Pak, kateri je pred 36 leti vodil prenos svetnikovih ostankov iz Gradca k Sv. Petru, kot tedanji podravnatelj dijaškega semenišča, daroval slovesno sv. mašo ter potem spremljal svete ostanke v kapelico na svoj stari prostor. Ko pa je bil v letu 1837 izvršen v našo župno cerkev vlom in storjen božji rop, tudi ostankom sv. Favstina ni bilo prizanešeno. Zločinec je krsto s svetnikovimi ostanki potegnil izpred oltarja in jo prevrnil ter poškodoval. Nihče pa ni poskrbel za popravo ter so bili ostanki svetnikov v poškodovanem stanju položeni nazaj v krsto in postavljena ista na svoje staro mesto. Spomin na sv. Favstina je zadnja desetletja nekam zatemnel. Mlajši rod že skoraj ne ve, kakšen zaklad hrani naša župna cerkev, priprošnjika in prijatelja v nebesih, ki nam kaže pot v srečno večnost, le da mi nekam pozabljamo nanj, ker je v nas vedno manj pobožnega, a tembolj več posvetnega, da tako radi pozabljamo na to, kar bi nam moralo biti ljubo in drago in kar bi nas krepilo in spodbujalo k misli — nebesa morajo naša biti! — kakor je v svoji pridigi pred 95 leti Slomšek našim prednikom na srce polagal. — A. K.

Sv. Barbara v Halozah. V Gradiščah je nekdo posestniku Francu Bolcarju iz Spuhlje zastrupil 5000 din vredno kobilu, ki je pred prazniki poginila kljub živinozdravniški pomoči. Pri raztelesenju je našel konjač šoder, zdrobljeno steklo in nasekano žico v trebuhu. O taki hudobiji se še nikdar ni slišalo. V noči na petek pa so neznanci zastrupili dva psa g. župniku. Isto noč je bilo vlomljeno v gostilniške prostore g. Antona Korenjaka. Pokradli so obušalo, žganje in še druge predmete. — Na veliki petek popoldne so otroci streljali in po neprevidnosti se je vnela slamnata streha hiše posestnice Zavec Lize v Slatini. Zgorelo je vse ostrežje in vse, kar se je nahajalo na podstrešju. Ostalo poslopje so sosedeje rešili.

Učitelj-sadjar umrl

V starosti 78 let je poklical Bog k sebi po dolgi bolezni zadnjo nedeljo ob osmih zjutraj na Miklavževem hribu nad Celjem Levstik Miloša, upokojenega učitelja in najbolj znanega štajerskega sadjarja.

Blagopokojni je deloval 45 let na šoli. Kot učitelj je polagal veliko važnost na to, da je vzgajal naš moški podeželski naraščaj v ljubezni do sadjarstva in vrtnarstva. Od leta 1882 do 1886 je učiteljeval v Šmihelu nad Mozirjem in nato v št. Andražu pri Velenju. V teh krajih je zastavil vse sile, da je pridobil kmeta za umno gojenje sadnega drevja, v katerem je bil sam preizkušen strokovnjak in je na sadjarskem polju z zgledom in živo ter tiskano besedo prednjačil.

Iz št. Andraža je bil prestavljen v Celje. Na hribu Sv. Miklavža si je kupil svoj lastni dom, ki je postal za neštete obiskovalce prava sadjarske šole. Po prevratu je neumorno delaval g. Miloš posvetil vse svoje moči organizaciji Sadjarskega društva med štajerskimi Slovenci. Vsako nedeljo in praznik je bil med sadjarji zunaj na deželi, da jim je predaval o sadjarstvu ter o dobičkanosti sadni kupčiji. Vsako njegovo poučno predavanje je bilo najboljše obiskano, ker je umel g. Levstik svoje strokovno znanje zaželel s šaljivo primesjo, s katero si je znal osvojiti srca gospodarjev in posebno še gospodinj. G. Miloš je bil dolga leta na delu s peresom za »Slovenskega gospodarja« in »Sadjarja«.

Rajni je bil vse svoje življenje kot učitelj in pravi krščanski mož vsej okolici, v kateri se je gibal, kažipot v najboljši smeri. Bil je strogo krščanskega in neustrašeno slovenskega prepričanja. Več let je bil odbornik celjske okoliške

občine in dve leti oblastni poslanec. Neomajno je stal v vrstah dr. Koroševih pristašev in je moral radi tega okušati bridko zapostavljanje od strani naprednih prvakov. Po svoji naravi je bil vesel in je bil radi nedolžne šaljivosti priljubljen v vsaki družbi.

Zadnjo pot so mu posodili v Celju dne 18. aprila številni njegovi prijatelji, znanci, hvaležni

učenci ter ljudske množice iz vse Savinjske doline, katerim je bil v povojni sadjarski dobi eden največjih in najbolj požrtvovalnih dobrotnikov.

»Slov. gospodar«, kojega dolgoletni dopisnik je bil g. Miloš, mu želi po zglednem krščanskem življenju, delovanju in vdano prenašanem bolezenskem trpljenju večno srečno plačilo in izreka žalujočim otrokom iskreno sožalje!

Poslednje vesti

PREDSEDNIK VLADE IN DR. MAČEK NADALJUJETA RAZGOVORE

Od Celja do Zagreba

V našem poročilu o nadaljevanju razgovorov za sporazum s Hrvati na prvi strani današnje številke smo pustili predsednika vlade v družbi predsednika senata g. dr. A. Korošca in prometnega ministra g. dr. M. Spahe zadnjo nedeljo v Celju na občnem zboru slovenskih časnikařev.

Visoki gostje so se odpeljali iz Celja v Ljubljano, kamor so prispeli v nedeljo ob sedmih zvečer. Ustavili so se na domu g. bana dr. Natlačena, od koder so odšli na večerjo v ljubljanski hotel »Union«, kjer se jim je pridružil še gradbeni minister g. dr. Miha Krek.

Z večernim vlakom sta odpotovala g. predsednik vlade in prometni minister. G. ministrski predsednik se je vrnil v Zagreb, g. dr. Spahe pa v Beograd.

O razgovorih v Zagrebu 17. aprila

Razgovori med predsednikom vlade Dragišo Cvetkovičem in voditeljem Hrvatov dr. Mačkom, kateri so po velikonočnih praznikih zopet začeli v soboto, so se v ponedeljek, 17. aprila, nadaljevali v Zagrebu v banškem dvorcu od devetih do enajstih predpoldne. Ob enajstih so bili poklicani časnikaři, katrim je prečital g. predsednik vlade naslednje poročilo:

»Predsednik kr. vlade Dragiša Cvetkovič in predsednik HSS dr. Vladko Maček sta na današnjem sestanku stavila svoje predloge za rešitev hrvatskega vprašanja in dosegla soglasje v tem, da te predloge prouče na obeh straneh in da se bosta še ta teden ponovno sestala in nadaljevala z razgovori.«

Besede dr. Mačka o pogajanjih

Dr. Vl. Maček je odgovoril inozemskemu časnikařu na vprašanje:

»Ali bo, gospod predsednik, kmalu dosežen sporazum?«

